

som ikke er heldig. En egentlig Reform af den militære Straffelovgivning af 1683, kan man sige, tog først sin Begyndelse under Frederik den Sjette ved Parolbefaling af 17de Oktober 1836, hvorved den hidtil for Hæren gjældende Sværdstraf blev afføjet. Denne Reform blev fortsat under Kong Christian den Ottende ved Parolbefalingerne af 18de Novbr. 1844 og 3die August 1846. I 1842 var der blevet nedsat en Lovkommission, og Resultatet af dens Arbejder forelagge i det Forlag til Straffelov for Krigsmagten, som blev forelagt Rigsdagen i 1850, i Forlag til Disciplinærløve for Landkrigsmagten, ligeledes forelagt i 1850, og endelig i Disciplinærløve for Søkrigsmagten, ogsaa forelagt i 1850. Disse tre Lovforslag bleve ikke førte til Ende i den nævnte Samling, men bleve derefter indbragte paany i Samlingen 1851. Derefter hvilede Bestræbelserne for at fremme denne Reform af den militære Straffelovgivning i en lang Række af Aar, og først i 1868 blev der af Krigsministeren indbragt et Forslag om Krumslutningsstraffens Afstæffelse og Indførelse af staaende Arrest. Dette Lovforslag blev heller ikke gennemført, og der gaar atter to Aar hen, inden der viser sig nogen Bestræbelse for at faae den militære Straffelovgivning fornyet. I Mai Maaned 1870 blev jeg kaldet til Krigsminister-Posten og til at være Marineminister ad interim. Det stod klart for mig, at, var der nogen Opgave, som særlig maatte paahvile den militære Minister, saa var det den at søge at tilveiebringe en ny Straffelov for Hæren og for Flaaden, og allerede i Samlingen 1870 indbragte jeg et saadant Lovforslag, dog alene gjældende for Hæren; paa Grund af mit Ujenskab til specielle Forhold ved Søværnet havde jeg nemlig den Gang Betænelighed ved at udstrække Reformerne til Søværnet. Det af mig her i Thinget indbragte Forslag blev modtaget med Velvilje og Anerkjendelse, men det blev heller ikke ført videre, idet Landstinget bestemt holdt paa, at, naar man vilde skride til en Reform af den militære Straffelovgivning, burde Reformerne omfatte begge Værn. Ministeren blev derfor opfordret til at indbringe et saadant Lovforslag, saasnart han saa sig i Stand dertil, og allerede i den paafølgende Sæssion, 1871, indbragte jeg Forslag til en Straffelov for den samlede Krigsmagt. Dette Lovforslag blev endelig behandlet her i Landstinget og gif derefter over til det andet Thing, hvor det efter i en forholdsvis kort Tid at have gennemgaaet Behandlingen i et Udvalg kom til 2den Behandling; men kort efter blev Samlingen sluttet og Lovforslaget saaledes heller ikke i den Sæssion bragt til Ende. I Slutningen af December 1872 fratraadte jeg som Krigs- og Marineminister. Den 11te Juni 1875 blev jeg atter kaldet til at overtage disse to Portfeuilleer, og den samme Afskuelse, som var tilstede hos mig i 1870, var ogsaa tilstede i

1875; men det paahvilede nu den militære Minister for Rigsdagen at indkomme med Lovforslag, som var af en alvorlig og dybt indgribende Natur — jeg sigter her først til den Revision, som Lovmæssig skulde foretages af Ordnings- og Lønningslovene for Hæren og Søværnet, og dernæst til Lovforslaget om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme — og med disse store og vigtige Arbejder for Die frygtede jeg for at indbringe et Forslag til Straffelov for Krigsmagten; jeg frygtede for, at mine ringe Kræfter slet ikke vilde række til for forsvarlig at varetage de Interesser, som vilde paahvile mig; men det var min Bestemmelse saa snart som muligt atter at optage det Reformarbejde, som jeg tidligere havde paabegyndt. I Sæssionen 1875—76 blev der i det andet Thing ved privat Initiativ indbragt et Forslag til en partiel Forandring af den nuværende Straffelov for Hæren. Jeg modsatte mig, bestemte dette Forslag, dels paa Grund af, at det var indbragt saa sildig i Samlingen, og dels paa Grund af, at jeg maatte være en bestemt Modstander af en saadan partiel Forandring, naar dens fuldstændige Revision for mig stod som en Nødvendighed. Dette private Lovforslag foranledigede mig, imidlertid til at udtale i det andet Thing, at det var min bestemte Hensigt, i Fald jeg vedblev at være Minister, i den kommende Sæssion at indbringe et Forslag til en ny Straffelov for Krigsmagten, og dette Øfte har jeg indfriet ved med Hans Majestæts Samtykke i det andet Thing under 4de Oktober forrige Aar at indbringe det Forslag til en Straffelov for Krigsmagten, som nu her er Gjenstand for Forhandling. Dette Forslag blev, som sagt, af mig forelagt den 4de Oktober forrige Aar i det andet Thing. Første Behandling af det blev foretaget den 18de Oktober. Det blev derefter henført til et Udvalg, og Betænkning blev afgiven af Udvalget den 6te Februar 1877. Anden Behandling foretoges derefter den 13de Februar og tredje Behandling i de sidste Dage i afdigte Maaned.

Jeg tror det rigtigt, efter at jeg har givet denne Fremstilling, for det høie Thing at fremkomme med en Sammenligning mellem det af mig i indeværende Sæssion forelagte Forslag og Forslagene fra 1870 og 1871. Naar ærede Medlemmer tage Lovforslaget for 1870 for sig, ville de finde i dens § 8 som Straffe ved Hæren: Livsstraf, Straffearbejde, Fængselsstraf, Embæds- og Bestillingsfortabelse, Degradation og Trettesættelse. I § 8 i Lovforslaget af 1871 er der i Henhold til Landstingets derom udtalte Ønske udeladt af disse Straffe: Degradationen, og der er, som Følge af at Lovforslaget nu omfattede hele Krigsmagten, for Krigsskibe paa Togt tilføjet: legemlig Lugt. Ved Vedtagelsen af Lovforslaget her i Landstinget ved 3die Behandling viser det sig, at Straffene ere blevene forøgede med Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse. Lovfor-